Víle - Načas

Mlha se válí nad Oresundem
u jejích boků je ledová tříšť
na krátkou chvíli byli jsme jeden
kéž v mořskou pěnu se nezměníš

Tak trochu prší a pod ranním nebem
poslední pohled na Tvoji tvář
mažu si ústa voňavým medem
není to konec, aspoň ne náš
aspoň ne náš

Ref:
Pro malou vílu z kamení jílu
vytvořím zprávu
do řeky vhodím
čekám že přijde a slunce vyjde
čekám že přijde
odpověď od ní
že nemáme život jen jeden
osud náš ze dvou je spředen
s mlhavým dánským ránem
jsme neřekli sbohem a ámen ...

Mlha se zvedá nad promrzlým břehem
paprsky konečně rozpustí sníh
dotknout se víly na nahém těle
můžem jen ve snech, tak vstup do těch mých

Vstávej už svítá hvězdy jsou bledé
A příliv člunům uloupil klid
možná že není život jen jeden
možná ten příští vyjde nám líp